

*Л.В.Омельченко  
м. Харків, Україна*

## ІННОВАЦІЇ В СУЧАСНІЙ ОСВІТІ

Початок ХХІ століття змінив погляд людства на завдання в системі вищої освіти. Стало зрозуміло, що науково-технічний прогрес не в змозі вирішити суспільні проблеми, і дійсно найважливішою цінністю в сучасному світі стала людина, яка здатна раціонально підходити до вирішення актуальних проблем людства. У процесі формування такої людини головна роль належить саме освіті, зокрема – вищій.

Серед першочергових проблем, що вирішує сучасна вища освіта, чільне місце посідає завдання всебічного розвитку особистості студента. Воно підпорядковує у своїй сутності розгляд ряду філософських, наукових, практичних та естетичних площин освіти, проекція вирішення яких вбачається в реалізації дисциплін на сучасному рівні.

Метою сучасного навчання стає вже не нагромадження знань, а пошукова діяльність, спрямована на формування вмінь і навичок щодо знаходження доцільних шляхів розв'язання проблем. А відтак, нового акценту варта співпраця викладача та студента, які будують свою навчально-пізнавальну роботу навколо наукової сфери з орієнтацією в інформаційному просторі.

Інновації в вищій освіті – це актуально значущій і системно само організовані нововведення, що виникають на основі різноманітних ініціатив, які позитивно впливають на розвиток всіх форм і методів навчання. Поняття (інноваційна діяльність) стосовно розвитку сучасної освіти може бути розглянуто як цілеспрямоване перетворення змісту навчання та організаційно-технологічних основ освітнього процесу, спрямоване на підвищення якості освітніх послуг, конкурентної спроможності вищів та їх випускників, забезпечення всебічного та професійного розвитку студентів.

Потреба в провадженні інновацій в вищій школі спричинена певними обставинами. По-перше, розбудова суверенної держави викликала необхідність докорінної зміни системи освіти, методології і технології організації навчально-виховного процесу в ВНЗ. По-друге, виконання соціального замовлення сучасного етапу розбудови нашої держави – особистості, здатної засвоювати й творчо впроваджувати отримані знання в життя. По-третє, змінився характер ставлення викладачів до факту засвоєння і застосування нововведень. Якщо раніше інноваційна діяльність обмежувалася в використанні рекомендованих зверху нововведень, то сьогодні вона набуває дослідницько-пошукового характеру: викладач розробляє нові програми, підручники, використовує нові прийоми і способи в викладацькій діяльності. По-четверте, створилася реальна ситуація конкурентної спроможності вищих навчальних закладів, спричинена їх входженням на ринок надання освітніх послуг.

Основними напрямками і об'єктами інноваційних перетворень у ВНЗ є: проектування нових моделей освітнього процесу; розробка концепцій стратегій розвитку освітніх установ; зміна та розробка нових технологій навчання та виховання; забезпечення психологічної, екологічної безпеки студентів, розробка здоров'язберігаючих технологій навчання; моніторинг освітнього процесу та розвитку студентів; розробка інтерактивних технологій навчання з використанням комп'ютерних технологій. Сучасні освітні технології, в першу чергу, повинні працювати на креативну освіту, сприяючи творчому розвитку особистості кожного студента.